Του **Δημήτρη Αργυρού**

Στην διαδικτυακή μου περιπλάνηση, αφού δεν έχω τον χρόνο και το χρήμα για μια πραγματική, έπεσα στο tvxs σε δυο ενδιαφέροντα άρθρα. Στο **πρώτο** στην Σουηδία, σε αυτό το υπεραναπτυγμένο καπιταλιστικό τόπο, το δημοτικό συμβούλιο του Γκέτεμποργκ, αποφάσισε να καταργήσει το 8ωρο και να εφαρμόσει το 6ωρο, διατηρώντας τις αποδοχές στο ίδιο επίπεδο. Ας επισημανθεί πως τον δήμο και το δημοτικό συμβούλιο τον ελέγχει ο συνασπισμός των Κοκκινοπράσινων (Αριστεροι – Σοσιαλδημοκράτες – Πράσινοι).

Το εφαρμόζει με την λογική πως πάνω από το 6ωρο οι εργαζόμενοι νιώθουν κουρασμένοι, άρα πέφτει η παραγωγικότητα, ενώ θα δημιουργηθούν θέσεις εργασίας. Αντίστοιχα πειράματα λέει το άρθρο εφαρμοστήκαν σε μια αυτοκινητοβιομηχανία της περιοχής.

Ας το δούμε με μια κριτική ματιά. Το «πείραμα» εντάσσεται σε μια μορφή καπιταλιστικής ανάπτυξης που κυριαρχεί η σχετική υπεραξία, δηλαδή η υπεράξια που βγαίνει μέσα από την εντατικοποίηση της εργασίας, το άρθρο δεν ξεκαθαρίζει αν καταργούνται ή μειώνονται τα διαλείμματα ή αν είναι ευέλικτο 6ωρο.

Επίσης το εφαρμόζει μια υπεραναπτυγμένη καπιταλιστική χώρα που ακόμη έχει την δύναμη να εφαρμόζει κεινσιανικές πολιτικές εργασιακής εκμετάλλευσης, και αυτές τις πολιτικές να τις καθοδηγούν «αριστερές», σοσιαλδημοκρατικές και πράσινες ηγεσίες. Ίσως το «πείραμα» να αποτελέσει μια εναλλακτική απάντηση όταν και αν έρθει η κρίση σε βαθμό που θα χρειάζεται δραστικά μέτρα. Φυσικά το κύριο είναι πως μιλάμε για την Σουηδία και όχι για τον νότο ή την Ελλάδα.

Όχι πως και εδώ δεν υπάρχει η ανάπτυξη ή οι δυνατότητες για κάτι τέτοιο. Μόνο που το βάθος της κρίσης, το γεγονός πως αποτελούμε τον αδύνατο κρίκο του ιμπεριαλιστικού ευρωενωσιακού πλέγματος, η ισχύς και ταυτόχρονα η αδυναμία της ελληνικής αστικής τάξης να ηγεμονεύσει όπως τα πριν, δίνει σε αυτά τα «πειράματα» αντικαπιταλιστικό

χαρακτήρα. Που δεν μπορεί να εφαρμοστεί παρά μόνο αν η εξουσία και ο πλούτος περάσουν στα χέρια των εργαζόμενων.

Και αυτό σε μια αντικειμενική ρεαλιστική βάση μπορεί να γίνει, δεν αποτελεί ουτοπία. Υπάρχει ο πλούτος και μπορεί να παραχθεί και άλλος, διαφορετικής ποιότητας, που να καλύπτει τις βασικές ανάγκες και επιθυμίες του κόσμου της εργασίας. Δεν μπορεί να καλύψει την σούπερ καταναλωτική «φούσκα» των περασμένων δεκαετιών, ούτε το 100% των αναγκών μας σε ενέργεια και πρώτες ύλες.

Και εδώ πάμε στο **δεύτερο** άρθρο που λέει πως 67 άνθρωποι σε όλο τον πλανήτη κατέχουν περιουσία όσο του μισού φτωχότερου πληθυσμού. Αν ξανακοιτάγαμε σε παλαιοτέρα άρθρα σε αυτό ή σε άλλα σαιτ θα βλέπαμε πως 100 περίπου υπερ-πολυεθνικές έχουν τόσο οικονομική και πολιτική ισχύ όσο ο υπόλοιπος πλανήτης. Την ίδια στιγμή τα χρηματιστηριακά παράγωγα είναι 40 πάνω από το παγκόσμιο ΑΕΠ.

Στοιχεία που δείχνουν πως η αντικειμενική τάση για τις ολοκληρώσεις στηρίζεται σε πήλινα πόδια και σε μια πολύ μικρή αριστοκρατία του πλούτου που εξαγοράζει, τρομοκρατεί, κυριαρχεί, αλλά δεν κυβερνά, γιατί κυβέρνηση σημαίνει να ηγεμονεύεις και όχι να εξουσιάζεις.

Επιστρέφω στην ρεαλιστική δυνατότητα ο πλούτος και η εξουσία να περάσει στους εργαζόμενους και στα πλατιά λαϊκά στρώματα που θα εφαρμόσουν μια εσωτερική πολιτική οικονομικής- κοινωνικής- πολιτικής δημοκρατίας. Με μια εξωτερική πολιτική πολύμορφης συνεργασίας με όλες τις χώρες, με γνώμονα την λαϊκή- εργατικοδημοκρατική κυριαρχία.

Είναι σχεδόν βέβαιο πως πολύ σύντομα το συγκεκριμένο ανατρεπτικό παράδειγμα σε σύντομο χρονικό διάστημα, θα βρει και άλλου μιμητές. Που είτε θα εξαναγκάσουν τις ελίτ να προσφέρουν λίγο από την εξουσία και τα πλούτη τους στους καταπιεσμένους για να μην χάσουν το κεφάλι τους, είτε οι καταπιεσμένοι νιώσουν την πως είναι δυνατοί για να τους πάρουν το κεφάλι, είτε η ανθρωπότητα πέσει σε μια ιστορικά ανέκδοτη βαρβαρότητα, μέχρι να νιώσει δυνατή να κάνει το άλμα προς την καθολική ελευθερία.

Υ.Γ
Άραγε ένα αριστερό δημοτικό συμβούλιο και αρχή, ας πούμε αύριο σαν του Νάτση στα Γιάννενα θα έχει το τσαμπουκά να μειώσει σε 6 ή 7 τις ώρες εργασίας προσλαβαίνοντας μόνιμο προσωπικό; Μακάρι να τον έχει. Εμείς ως Αριστερή Παρέμβαση στα Γιάννενα για την Αντικαπιταλιστική Ανατροπή είμαστε δεν είμαστε στο δημοτικό συμβούλιο τέτοια

μεταβατικά μέτρα θα τα στηρίξουμε, δίχως να έχουμε την αυταπάτη πως δεν πρέπει να γενικευτούν... Φυσικά η εκλογή μας στο δημοτικό συμβούλιο θα αποτελέσει ένα εχέγγυο μιας σοβαρής και μαχητικής αριστερής αντικαπιταλιστικής, εργατικής αντιπολίτευσης.

**Υποψήφιος με την Αριστερή Παρέμβαση στα Γιάννενα για την Αντικαπιταλιστική Ανατροπή*

Πηγή:argiros.net